

The Two Succot of Zerubavel

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

This event is dedicated in memory of Ben Lax z"l, דב בן מרדכי ז"ל, by his loving family

This session is dedicated by:

*Abraham Freilich in honour of Rabbi Sammy Bergman and his wonderful family
and in appreciation for what the Kollel has done for the people of Toronto.*

Judith Todd-Habot and Juda Habot. Keep up the great programming. Much appreciated!

*Esther and Bob Libman in honour of Rabbi Torczyner
for his amazing teaching and commitment to our Torah learning. Yasher koach.*

Carla and Jules Sulzbach to express their appreciation for the amazing teaching of Rabbi Mordechai Torczyner.

*Caren and Rabbi Mordechai Torczyner in honour of Jeanette Adams,
and the Sgan and Avreichim of our Beit Midrash*

1. Nechemiah 8:13-18

(יג) וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הפהגים והלויים אל עזרא הספר ולהשפיל אל דברי התורה: (יד) וימצאו כתוב בתורה אשר צוה ד' בנד משה אשר ישבו בני ישראל בספוח בחדש השביעי: (טו) ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו הנה והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמר ועלי עץ עבת לעשות ספוח ככתוב: פ
(טז) ויצאו העם והביאו ויעשו להם ספוח איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלקים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: (יז) ויעשו כל הקהל השבים מן השבי ספוח וישבו בספוח כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: (יח) ויקרא בספר תורת האלקים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט: פ

And on the second day, all of the nation's heads of clans, the kohanim and leviyim gathered to Ezra the Sofer, and to gain insight into the words of the Torah. And they found recorded in the Torah which Gd commanded via Moshe that Israel should sit in *succot* on the holiday in the seventh month. And that they should announce and transmit a message through all of their cities and in Jerusalem, saying, "Go out to the mountain and bring olive branches and branches of oil wood and myrtle branches and date branches and branches of the braided tree, and make *succot* as recorded.

And the nation went out and brought, and they made *succot* for themselves, each on his roof and in their yards and in the yards of the house of Gd and in the plaza by the Water Gate and in the plaza by the Ephraim Gate. And the entire community who had returned from captivity made *succot*, and they dwelled in *succot*, for Israel had not done thus since the days of Joshua son of Nun until that day, and there was very great joy. And he read from the book of the Torah of Gd each day, from the first day to the last day, and they made a seven-day celebration, and a festival on the eighth day as per the law.

2. Ezra 3:1-5

(א) ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ס
(ב) ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הפהגים וזרבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלקי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלקים: (ג) ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעלו עליו עלות לד' עלות לבקר ולערב: (ד) ויעשו את חג הספוח ככתוב ועלת יום ביום כמשפט דבר יום ביומו: (ה) ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי ד' המחדשים ולכל מתנדב נדבה לד':

And the seventh month arrived, and Israel were in their cities. And the nation gathered, as one, to Jerusalem.

And Yehoshua ben Yehotzadak and his brethren kohanim and Zerubavel ben She'altiel and his brethren arose, and they built an altar for the Gd of Israel, upon which to elevate burnt offerings as recorded in the Torah of Moshe, the man of Gd. And they prepared the altar on its foundations, for they were afraid of the nations of the lands, and they brought burnt offerings upon it in the morning and evening. And they performed the holiday of Succot as recorded, and each day's burnt offering on its day according to the number as per the law, each day its due. And then the daily burnt offering and for the months and for all of the festivals of Gd which had been consecrated, and for all who volunteered an offering to Gd.

The Return

3. Ezra 6:3-5

בשנת תדה לכוּרש מלכא, כורש מלכא שם טעם בית אלקא בירושלם ביתא יתבנא, אמר די דבחין דבחין...

In the first year of King Cyrus, King Cyrus gave the order for the house of Gd in Jerusalem to be built, a place where they would sacrifice sacrifices...

4. Ezra 2:1, 2:70

וְאֵלֶּה בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֵלִיִּים מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְבָבֶל וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וַיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ: ...
וַיָּשׁוּבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם:

And these are the residents who ascended from the captivity of the exile, which Nevuchadnezzar King of Babylon brought to Babylon, and they returned to Jerusalem and Judea, each to his city...

And the Kohanim and Levites and the nation and the singers and gatekeepers and *netinim* settled in their cities, and all Israel in their cities.

Succot 1, by Zerubavel

5. Talmud, Sanhedrin 38a

שלתִיאל שנשאל על אלתו א-ל, זרובבל שנזרע בבבל, ומה שמו? נחמיה בן חכליה שמו.

[He was named] She'altiel for Gd repealed His vow [that Yechanyah would have no child], Zerubavel for he was conceived in Babylon, and what is his name? Nechemiah, son of Chakaliah, is his name.

Succot 2, by Nechemiah

6. Nechemiah 8:1-12

(א) וַיִּאָסְפוּ כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הֶרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לֵהֲבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה ד' אֶת־יִשְׂרָאֵל:
(ב) וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבִּין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי: (ג) וַיִּקְרָא־בּוֹ לִפְנֵי הֶרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מַחְצִית הַיּוֹם נִגְדוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֲזָנִי כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה: (ד) וַיַּעֲמֵד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מַגְדֵּל־עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדָבָר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מַתְּנֵה וְשָׁמַע וַעֲנָה וְאוֹרְהָ וְחַלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל־מִינּוֹ וּמִשְׁמַאלוֹ פִּדְיָה וּמִיִּשְׂאֵל וּמִלִּכְנִיָּה וְחִזְעִים וְחַשְׁבַּדְנָה זַכְרְיָה מִשְׁלֵם:
(ה) וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָּל־הָעָם כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הִגָּה וּכְפָתְחוּ עֲמָדוֹ כָּל־הָעָם: (ו) וַיִּבְרַךְ עֶזְרָא אֶת־ד' הָאֱלֹהִים הַגְּדוֹל וַיַּעֲנֵו כָּל־הָעָם אָמֵן אֲמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַד' אִפְּסִים אַרְצָה:

(ז) וַיִּשְׁוֹעוּ וּבְנֵי וְשַׁרְבִיָּהוּ יָמִין עֲלֹיב שְׂבָתָיו הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קִלְיָא עֲזַרְיָה יוֹנָדָב חַגְוֹ פְּלִאָה וְהַלְוִיִּים מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עֲלִיעָמָדָם: (ח) וַיִּקְרָאוּ בְּסֵפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפְּרֹשׁ וְשׁוֹם שֶׁכָּל וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא:

(ט) וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתְּרַשְׁתָּא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּים הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קְדֹש־הוּא לַד' אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תִּתְאַבְּלוּ וְאַל־תִּבְגְּוּ כִּי בּוֹכִים כָּל־הָעָם פְּשָׁמָעָם אֶת־דְּבַר־הַתּוֹרָה:

(י) וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹכוּ אֲכֹלוּ מִשְׁמֵנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים וּשְׁלְחוּ מְנוּחַ לְאִין נָכוֹן לוֹ כִּי־קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֹדְנֵינוּ וְאַל־תַּעֲצֹבוּ כִּי־חֲדַנְתָּ ד' הִיא מְעַזְבְּכֶם: (יא) וְהַלְוִיִּים מְחַשְׁבִּים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הֲסוּ כִּי הַיּוֹם קְדֹשׁ וְאַל־תַּעֲצֹבוּ: (יב) וַיִּלְכוּ כָּל־הָעָם לֵאכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשַׁלַּח מְנוּחַ וּלְעֲשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוּלָּה כִּי הִבִּינוּ בְּדְבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם:

And the entire nation gathered as one to the plaza before the Water Gate, and they told Ezra the Scribe to bring the scroll of the Torah of Moshe, which Gd had commanded Israel.

And Ezra the Kohen brought the Torah before the nation, men and women, and all who would understand when hearing, on the first day of the seventh month. And he read from it before the plaza before the Water Gate, from first light until midday, before the men and women and those who understood, and the entire nation's ears were turned to the Torah scroll. And Ezra the Scribe stood upon a wood platform they had made for this. And beside him stood... Matiyah, Shema, Anayah, Uriah, Chilkiyah and Maseiyah on his right, and on his left were Pedayah, Mishael, Malkiyah, Chashum, Chashbadanah, Zecharyah and Meshulam.

And Ezra opened the scroll before the eyes of the entire nation, for he was elevated above the entire nation. And when he opened it, the entire nation stood [halted]. And Ezra blessed HaShem, the great Gd. And the entire nation responded, "Amen, Amen," with their hands raised, and they bowed and fell with their faces to the ground before Gd.

And Yeshua, Bani, Sherevyah, Yamin, Akuv, Shabtai, Hadiyah, Maseiyah, Kilita, Azaryah, Yozavad, Chanan, Pilayah and the Levites explained the Torah to the nation, and the nation remained standing [halting]. And they read the scroll of the Torah of Gd clearly, and they gave insight, and they made them understand the text.

And Nechemiah, the governor, and Ezra the Kohen, the Scribe, and the Levites who made the nation understand, told the entire nation, "Today is sacred to HaShem your Gd! Do not mourn and do not cry," for the entire nation cried when they heard the words of the Torah.

And he told them, "Go eat rich foods, and drink sweet drinks, and send portions to those who do not have any ready, for today is sacred for our Master. Be not sad, for joy in Gd is your strength." And the Levites silenced the nation, saying,

"Be still, for today is sacred; be not sad." And the entire nation went to eat and drink and to send portions and to make a great rejoicing, for they understood that which had been told to them.

7. Rabbi Shlomo ibn Aderet, Shu"t Rashba haChadashot miKtav Yad 367

הנה שפשוטי הכתובים האלה מורים שלא ידעו מצות הסכה ולא מניעת עמוני ומואבי. ואין הדבר כן, רק מן הידוע כי אי אפשר לעם אחד להיות כלו הולך על דרך התורה בעשיית כל המצות ובמניעת כל מה שבאה עליו האזהרה בתורה עד שלא ימצא בהם יוצא מגדר התורה. אלא יש עובר מדעת אנסתו תאותו, ויש שוגג לא ידע ולא התבונן, וכל שכן עם שגלו ונתפזרו אנה ואנה בגלותם ומצאו מן הצרות מה שמצאו. וכשמעם את דברי התורה, יזכור מה שלא זכר וישוב, ומי שעבר מדעת יתן על לבו ויתחרט. ועל כן באה האזהרה בתורה להקהיל את העם האנשים והנשים והטף בשנת השמטה...

וכן כשקרא להם עזרא בספר התורה ראו מה שנצטווה, ומי שלא שמע התבונן, ומי שידע ועבר מדעתו, חרדו כלם חרדה גדולה על זאת כששמעו את דברי התורה... ומן הידוע כי בימי יהושוע ודוד ושלמה עשו סכות בני ישראל, אלא שלא עשו כלם ככה כמו שאמרתי.

The simple text shows that they did not know the mitzvah of succah, and of refraining from the Amoni and Moavi. But it is not so; rather, it is known that a nation cannot entirely follow the path of Torah, fulfilling all commands and avoiding all that the Torah prohibits, to the point that there will be no one who leaves the bounds of the Torah. Rather, some transgress knowingly out of compulsion from their desire, and some accidentally, not knowing or thinking - certainly, when they were exiled and they scattered here and there in their exile, and they encountered the trouble they encountered. And when they heard the Torah, they remembered what they remembered and repented, and one who had transgressed knowingly set his heart to regret it. This is why the Torah commanded to gather the entire nation - men, women, children, at the Sabbatical year...

And so when Ezra read to them from the Torah scroll they saw what was commanded, and one who had not yet heard this contemplated it, and one who had known and transgressed knowingly, all of them were very agitated at this when they heard the words of the Torah... And it is known that from the days of Joshua, David and Solomon the Children of Israel did make succot, but not all of them did it as they did at this time, as I have said.

8. Three Questions

- Why were the Jews under Nechemiah surprised to learn about Succot, if it was observed in Ezra 3?
- How was this second Succot different from all of the previous ones?
- Why does the first account describe little, while the second gives us comparatively rich detail?

The Two Stories

9. Malbim to Nechemiah 7:72

י"א שהוא המשך של הדברים שהיו בעליה הראשונה שהיה בימי כורש... ולפ"ז נאמר שעזרא עלה שתי פעמים... וכן נחמיה עלה אז... ובזה נכון מ"ש בעזרא (ג' ד') ויעשו את חג הסכות ככתוב ואינו סותר עם הנאמר בספר זה (ח' י"ז).

Some say this continues from the events of the first ascent in the days of Cyrus.. According to this, Ezra ascended twice... And Nechemiah also came then... And thus Ezra 3:4, "And they performed the holiday of Succot as is written," would be correct, and not contradict what it says in Nechemiah 8:17.

10. Melachim I 8:65

וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בְּעֵת הַהִיא אֶת הַחֹג וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל... שְׁבַעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם:

And on that day Solomon performed the festival, and all Israel with him, a great nation... 7 days and 7 days, 14 days.

11. Talmud, Taanit 2b

מאימתי מזכירין על הגשמים רבי אליעזר אומר משעת נטילת לולב רבי יהושע אומר משעת הנחתו אמר רבי אליעזר הואיל וארבעת מינין הללו אינן באין אלא לרצות על המים וכשם שארבע מינין הללו אי אפשר בהם בלא מים כך אי אפשר לעולם בלא מים

When do we mention rain in our prayers? Rabbi Eliezer said: When we pick up the lulav. Rabbi Yehoshua said: When we put down the lulav [at the end of Succot]. Rabbi Eliezer explained: This is because these four species come only to gain favor for [the year's] water. Just as these four species cannot exist without water, so the world cannot exist without water.

12. Zohar to Emor, pg. 103a

"כל האזרח בישראל ישבו בסכות" - כל מאן דאיהו משרשא וגזעא קדישא דישראל ישבו בסכות תחות צילא דמהימנותא.

"Any *ezrach* in Yisrael will dwell in succot." Anyone who is of the sacred Jewish root and stem will dwell in succot, beneath the shade of Hashem.

13. Malbim to Nechemiah 8:14

ונראה לפמ"ש הרמ"א בא"ח סי' תרל"ז שאין לעשות סוכה ברה"ר, א"כ כיון דקיי"ל שירושלים לא נתחלקה לשבטים, לא נמצא שם רה"י, כמו דאין משכירים בתים בירושלים מפני שאינו שלהם, א"כ לא יכלו לעשות שם סוכה. ובאשר בימי עזרא קנו שנית את א"י בחזקה וקדושה, התנו הב"ד שיעשו סכות בירושלים ובשאר רה"ר, וכמ"ש בתוספתא (דב"ק פ"ו) שתנאי ב"ד שיהיו מסככים ברה"ר, ור"ל שזה התנו ב"ד של עזרא באותו זמן שאל"כ לא היו יכולים לעשות סכות בירושלים...

Rama Orach Chaim 637 states that one may not place a succah in a public space. Since Jerusalem was not split among the tribes, it had no private space, just as one may not rent out a home in Jerusalem for the residents do not own them. Therefore, they could not make a succah there. And since in Ezra's day they acquired Israel anew with *chazakah* and sanctified it, his court enacted that they may make succot in Jerusalem and other public areas, as stated in Tosefta Bava Kama 6 that a court-enacted condition permitted creating succot in public spaces. This means that Ezra's court of that time enacted it, for otherwise they could not have created succot in Jerusalem...